

DEO OPTIMO MAX.
UNI ET TRINO,

VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCÆ
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICO-CHIRURGICA, *
QUOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBUS
*manè discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis, decimâ-quartâ mensis
Martii, anno Domini M. DCC. LIV.*

M. JACOBO-FRANCISCO LATIER,
Doctore Medico, Præside.

An in Partu difficili sola Manus Instrumentum?

I.

ARTUS ex Naturæ voto non succedit semper. Expulsi-
one fœtus, non semper ipsius conatus, prægnantif-
que molimina, sufficiunt. Ex parte Matris, sola sæpè
Plethora difficilem facit fœtus educationem. Sæpè non
exoneratâ priùs Vesicâ, comprimitur Uteri orificium,
fitque illius ardua dilatatio. Quoties Uterus Situ perverso, Prolapsu,

* M. JOAN. BAPT. LUDOVICI CHOMEL, anno 1732.

A

Cancro, Ulcere, Hæmorrhagiâ, aliisve morbis afficitur; totidem Partus impedimentis. Ex parte Fœtus, si Brachium, Humerum, Manus ambas, Abdomen, Thoracem, Vultum, Dorsi vel Lumborum Vertebrae, Anum, Genua, Pudenda, aliasve offerat partes; si ob varios Funiculi umbilicalis implicitos orbes diutius remoretur; si nimiam mole Caput exclusioni obstet; si Fœtum pedibus extrahendo, caput à Trunco separetur, in intimisque Uteri penetralibus hæreant tristes infantuli exuvia; si tandem educto infante, tenacius adhæreat placenta cum membranis, artificialisque efflagitetur opera; ea tantum adhibeantur auxilia quæ Partum adjuvent, Matri labem, Fœtui necem vel noxam non inferant.

I I.

MEDICINÆ subsidio semper indiget Partus difficilis. Natura variis retenta impedimentis languet, ni sublevetur. Ex parte Fœtus, & ex parte Matris videas quæ obstant, sed ex parte Fœtus, & ex parte Matris quid portendatur periculi attende. Si Anatomix fides, quid exquisitioris sensus quam Nerveo-vasculosa uteri substantia? Quid delicatius quam infantuli membra? * *Ne Cultro, Uncis, Cochleis ferreis, Laqueis, aliisque instrumentis horribilibus instructus accedas, Matrem ledere, vivum Infantem occidere, vel frustulatim extrahere reformidanda... Non lignum tractas aut lapidem, &c.* Uterus, functione, substantiâ, connexionibus pars conspicua, sensu exquisito prædita, repudiat quidquid eam ledere aut ipsi officere potest. Ipsa Manus, unguibus extremis, Uterum lædit aliquando, quando major ferreis instrumentis læsio inferri potest, quippe non discernunt quæ sint tangenda. Sed Fœtui noxam afferre nonne contremisces? Ille materno nutritus sanguine, Naturæ donis instructus, lumen licet ignotum appetens, in ipso vitæ limine necatur vel vulneratur. Nemo obstrepat, mortuo tantum Fœtu, instrumenta usurpari. Audias non infimioris notæ virum, horrescatque animus. * *Fieri non potest, quin Fœtui mors inferatur ad vitam Matris servandam.* Numquam lædendus infans ut subvenias Matri. Partus uteri spasmis absolvitur, instrumenta quaecunque, dilatationis contractionisque motus, nequaquam persentiscunt, nequaquam idcirco præsentī malo mederi possunt, tutoque impedimenta remove.

I I I.

IN difficili Partu, vivo vel mortuo infante, damnanda veniunt instrumenta. Vivo reclamant omnia, mortuo vetant ratio & Auctoritas. Si obstetrix ut opem ferat laboriosè parturienti accersitur, omnibus ex Arte prius perpensis, Naturam semper propius insequatur, obviam cognoscat partem, eamque si operationi obstet, leniter propellat; ruptis membranis, fluentibusque aquis, Manu oleo vel

* Deventer, de Arte obstetricant.
c. 1. p. 11.

* Mauriceus de Partu Naturali c. 29.
lib. 11.

butyro recenti inunctâ, quærat interdum pedes, pedibus adductis, eos linteo tepefacto & tenui induat, ne aere exteriori mollis humorum lædatur circuitus, & ut sit operatio facilior; vertat sensim infantem ita ut semper illius vultus Matris posteriora aspiat; sic os Maxillæ inferioris, materna pubis ossa non offendens, operationi haud obstabit. Cum ad Thoracem fuerit devotum, leniter eum alternis manibus comprimendo, succedet caput quod adducere prudenter decet. Si tamen ob nimiam crassitiem remoram affert caput, solâ manu vi & industriâ obstetricans potest premere ossa lateralialia, & tunc capite complanato ob flexilem ossium connexionem, labori finis erit. Monstra ipsa ingenti suâ non impediuntur mole, forasque integra amandantur. Hæc omnia non minus vivo quam mortuo infante veniunt præscribenda. Mortuo etenim Fœtu, Putredo, Sphacelus omniaque interitum comitantia, Musculis & membranis, ligamentis ipsis firmitudinem adimunt; frustra Manus instrumenti dux erit; ea, cui fuerit applicatum instrumentum, pars discedit subito, & tunc alteram vellicat, attrahit, quæ tamen ferrum abhorret. Sic innumera mulieres Recto intestino vulnerato, Vaginâ uteri perforatâ, Vesicâ apertâ, urinam Excrementaque alia per Vaginam reddunt. Nonne Manus erudita, Medici prudentis adjuta Consilio, hæc vitaret ærumnas?

I V.

NONN ULLI, instrumentorum errores & casus licet callentes, putant tamen vivum extrahi posse infantem unci ope, illudque instrumentum in auri cavitate ita firmiter adaptandum esse ut deinde sit facillima adductio. Ast uncus vi manuum tractus, ossa sæpe sapius disjungit, disjunctisque ossibus, dentiformes ossium Cranii processus quidquid obstat dilacerant. Sic Chirurgus * etsi solertissimus cum unco usus esset, ut Fœtus residuum adduceret caput, uterum laniavit. * Diversam Methodum sibi arrogat Chirurgus alter, quâ instrumentum adhibet quod vocat *Tire-Tête*; sed quam sæva sit hæc agendi ratio quis hodiè vellet refragari? Cum funere Mauricei funeratum est instrumentum. Reticulum finxerat Chirurgus * quo caput à trunco avulsum, hærensque in utero comprehendere posse putans, illud veluti bursâ implicitum foris attrahere contendebat; res sane facilis enarratu, sed in operando ardua & vix possibilis. Cultros igitur instrumentaque omnia effugiat obstetricans; non licet unquam discerpere Fœtum, ut sit Matris securior status. Quidam laqueis admotis Fœtui constringunt membra, Ligata repellunt, & ferè semper ligatis pedibus, brachiis, ligato capite, nec tutior, nec facilior est Operatio. Instat tamen periculum, labascunt parturientis vires; Manus admoveatur; Caput ipsum, si à Trunco separatum intus remanserit, *

* Petit, Præ-
tig. des Ac-
couch. lib.
2. p. 296.

* Portal.
Præ-
tig. des
Accouch.
Ob. 75.
* Mauti-
ceau.

* Amand.

* Viardel
32.

obstetrix digitos in ore infantis immittens, illud adducet. Sic juvabitur Partus, Matrique non inferetur Labes.

V.

SED quid moror? nonne omnes inter se dissentiunt obstetricantes? Mauriceus unum cachinnis excipit. *Pecus* incusat Mauriceum quod eo utatur instrumento quo vita Fœtui adimitur. Nullus est consensus nec de instrumentis, nec de instrumentorum specie. Medicorum consilio obstetricantes recurrant. Vis unita fortior. Præsto adest Medicina quæ, convenienti auxiliorum usurpatione, Naturam languentem excitat, vel nimis luxuriantem reprimat. Deventerius, in suo de arte obstetricandi tractatu, omnia rejicit instrumenta, solâque Manu, sine instrumentis, in quocunque Partu omnes infantes educit. Tandem laqueis veniunt insperatæ Luxationes. Unci vel Hamuli usu, innumeræ mulieres cedunt fati, infantesque prætiosissimis orbantur donis. Omnes igitur beneficiis fruuntur Naturæ, quæ Manus suppeditans, eas ita fortitudine, solertiâ, sensu instruxit, ut Matribus non incutiant timorem, adstantium sibi concilient fiduciam, incolumem educant Fœtum, Naturam denique adjuvent. Quid denuò objicies? vitâ orbatu infans, vel non. Mortuo fœtu, Res omnis sæpius naturæ committenda, proprio Marte hospitem nece factum hostem, propellet foras. Vitâ si fruatur, forasque exire non possit, tum propter difficillimam ossium innominatorum diductionem, tum propter varia impedimenta, ne dicas tunc Cæsareum partum in certâ desperatione dubiam spem esse. Igitur concludere licet.

Ergo in Partu difficili sola Manus Instrumentum.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

<i>M. Florentius - Carolus Belloz.</i>	<i>M. Franciscus Bidault.</i>	<i>M. Hyacinthus Theodorus Baron, Facultatis Decanus.</i>
<i>M. Ludovicus Paschier.</i>	<i>M. Joannes - Claudius Munier, Consiliarius Medicus Regis ordinarius, & Domus Regie Invalidorum.</i>	<i>M. Ludovicus - Maria Pouffe, Eques & Censor Regius.</i>
<i>M. Franciscus - Nicolaus Gauthier.</i>	<i>M. Ludovicus Renatus Marteau, Bibliothecæ Facultatis Præfectus.</i>	<i>M. Antonius Casanajor, Censor Regius.</i>

Proponebat Parisiis AMABILIS CHOMEL, Parisinus, Saluberrimæ Facultatis in Universitate Parisiensi Baccalaureus, A. R. S. H. 1754.
A SEXTA AD MERIDIEM.

Typis Viduæ QUILLAU, Universit. & Facult. Medicinæ Typograp. 1754.